

predložio primjenu člana 23. stav 2. ZUS. Pored toga, tužilac je tražio naknadu troškova nastalih vođenjem upravno-sudskog spora, imajući u vidu da je tuženi njegovom zahtjevu udovoljio nakon godinu dana od dana podnošenja zahtjeva, odnosno tužbe, koje troškove je precizirao te tražio konačno iznos od 850,00 KM. Sud je odlučio kao u dispozitivu rješenja iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 20. ZUS propisano je da tužilac može odustati od tužbe sve do donošenja sudske odluke. U tom slučaju nadležni sud rješenjem obustavlja postupak, pa kako su se stekli uslovi za primjenu pomenute zakonske odredbe to je sud odlučio kako stoji u stavu 1. dispozitiva ovog rješenja.

Kada se radi o zahtjevu tužioca za naknadu troškova koji su nastali vođenjem predmetnog upravno-sudskog spora, tada je sud odluku zasnovao na odredbi člana 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 63/11), te člana 396. i 390. Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 i 49/09- u daljem tekstu: ZPP), a koji se shodno članu 48. ZUS primjenjuje u upravnim sporovima. Naime, tužilac je preko iskazanog punomoćnika blagovremeno opredijelio nužne troškove u ukupnom iznosu od 850,00 KM, koji podrazumijevaju troškove zastupanja po punomoćniku, advokatu, u iznosu od 750,00 KM, kako je to precizirano u tužbi (sastav tužbe 600,00 KM i paušal od 20%-150,00 KM) kao i iznos od 100,00 KM na ime takse na tužbu, koju taksu je tužilac izmirio, a što je sve u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 68/05). Osnovanost zahtjeva za naknadu troškova proisteklih vođenjem ovog upravno-sudskog spora proizlazi iz već pomenutog člana 390. ZPP koji propisuje da tužilac koji povuče tužbu, dužan je protivnoj stranci nadoknaditi parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo poslije ispunjenja zahtjeva od strane tuženog. Kod nesporne činjenice, koja proizlazi iz predmetnog spisa da je tuženi udovoljio zahtjevu tužioca – omogućio mu nesmetan i slobodan pristup informacijama, nakon što je o prekršaju iz člana 65. stav 2. tačka 2. ZUS obaviješten Glavni republički upravni inspektor, to je jasno da je tužilac tražio obustavu postupka nakon ispunjenja zahtjeva od strane tuženog, shodno čemu mu pripada naknada nužnih troškova, nastalih vođenjem ovog upravno-sudskog spora.

Zapisničar
Glamočić Đurđija

Sudija
Šukalo Sunita

